

حضور نماینده فلسطینی تبار در کنگره ابعاد گسترده‌ای یافت
فلسطین وجود دارد

مریم علامه زاده

«چند سال قبل به همراه یکی از دوستانم و خانواده او به یک رستوران یهودی در شهر نیویورک رفتم؛ رستورانی که به دلیل دنج بودن و نوشیدنی‌هایش معروف بود.

اوایل بعد از ظهر، فردی که کم‌دین رستوران بود و همه را سرگرم می‌کرد، از مهمانان در مورد ملیت و اینکه از کجا آمده‌اند سوال کرد. پدر دوستم به همه گفت که من فلسطینی هستم. در واقع قصد او این بود که بگوید با وجود اینکه ما از ملیت‌های به ظاهر متضاد هستیم، اما همه دور هم خوشحالییم و خواست که به دورهمی کمی شادی بیفزاید؛ اما آن کم‌دین انگار مشتاق چنین ایده‌ای نبود و به صراحت رو به همه خنجر افشاند: چیزی به نام فلسطینی وجود ندارد و من غرق در اشک آن رستوران را ترک کردم و به نوعی مراسم شام خراب شد.»

این بخشی از داستان آروا مهدوی، روزنامه‌نگار فلسطینی تبار است که برای روزنامه گاردین چاپ انگلیس نوشته است. او در ادامه می‌نویسد: «هر چند که حادثه رستوران به صورت ویژه‌ای در ذهن من ماند و برایم ناخوشایند بود، اما نه اولین بار و نه آخرین باری بود که به من گفته می‌شد جایی به نام فلسطینی وجود ندارد؛ همیشه چنین اتفاقی می‌افتد.

من از اینکه فلسطینی هستم به خودم می‌بالم، اما اینکه هر بار بخواهم به همه موجودیت و اصالت و حقانیت خودم را ثابت کنم، خسته‌کننده و عذاب‌آور است. اینکه بخواهم هر بار به همه بقبولانم من از کسی متنفر نیستم و همه را محاب کنم که با کرامت با من برخورد کنند، برایم دشوار است. اتفاقی که بعد از چنین ماجراهایی برای من و امثال من می‌افتد در دناک است؛ ما کم‌کم محاب می‌شویم و برای تسهیل شرایط، خودمان شروع به پاک کردن هویت خود می‌کنیم. حالا هر بار کسی از من می‌پرسد کجایی هستی یا ابهام پاسخ می‌دهم من نیمی عرب و نیمی انگلیسی زبان هستم.

کم‌کم در طول زمان شما لذت اینکه به تاریخ خود افتخار کنید، صرف‌نظر می‌کنید و روی نوک انگشتان پا، با احتیاط از کنار میراثانی می‌گذرید.»

برای همین حضور رشیده طلیب در تاریخ سوم ژانویه (سیزدهم دی ماه) به عنوان اولین نماینده فلسطینی آمریکایی و قسم خوردن او در صحن مجلس برای من و خیل دیگر فلسطینیان لحظه‌ای تاریخی به شمار می‌رود. در واقع طلیب روی نوک انگشتان از کنار تاریخ خود عبور نکرد و به جای آن، لباس سنتی فلسطینیان را در مراسم ویژه بر تن کرد و با این کار به صدها فلسطینی دیگر انگیزه داد که با افتخار تصویر لباس سنتی و ملی خود را با هشتگ #tweetYourThobe به اشتراک بگذارند.

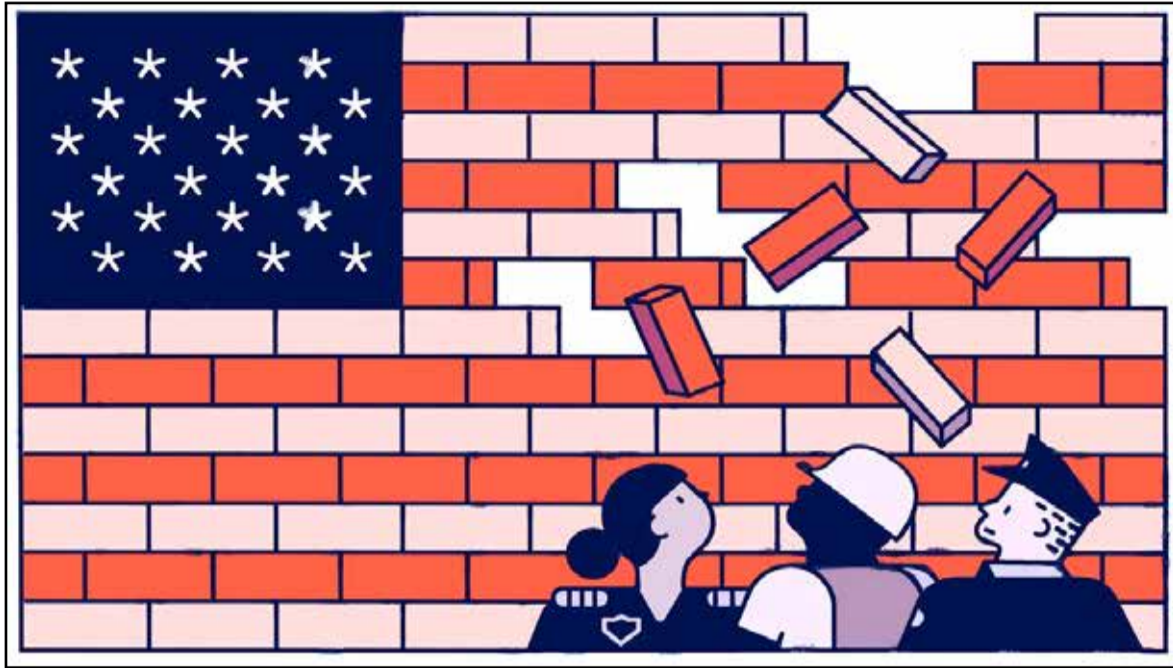
طلیب در مقاله‌ای برای مجله معروف سبک زندگی ال‌ا (Elle) دلیل خود را برای پوشیدن این لباس محلی توضیح می‌دهد و می‌نویسد: ما باید پذیرای آن چیزی که هستیم باشیم و نباید از بودن آن شرمگین باشیم. جای شرمندگی است که او باید در مقاله خود چنین چیزی را عنوان کند. شرمندگی که من باید آن را می‌شنیدم.

در واقع این باید شرمی برای تمام جهانیان باشد که انسانی را به جایی برسانند که از اظهار ملیت خود، از ذات بشری خود احساس شرم و برای بیان ذات و ملیت خود در اجتماع اظهار شرمندگی کند.

البته این مسئله صرفاً برای فلسطینیان نیست و افراد و جوامع اقلیت همواره در جوامع غالب دچار چنین تناقض‌هایی می‌شوند، اما حضور رشیده طلیب در کنگره آمریکا حداقل این تلنگر را به سایرین می‌زند که در مسیرشان تنها نیستند و باید امیدوار باشند.

گزارش تبعات سنگین تعطیلی دولت در زندگی مردم آمریکا

چاله‌هایی در آنسوی دیوار مکزیک

سید محمد میرزا محمدزاده

این راهکارها حتی برای دولت‌های اصلاح آمریکا نیز سخت بوده است؛ اما چرا کنگره که اساسی دوجزبی دارد، بودجه بیشتری برای امنیت مرز تخصیص می‌دهد؛ اگر چه دولت طرف یک سال گذشته کمتر از ۱۰ درصد بودجه‌ای را که کنگره تخصیص داده بود برای این کار هزینه کرده است.

ترامپ در واقع این دیوار را نمادی برای ایجاد تنش‌های خود کرده است و اصلاً به هدف آن دقت ندارد و از این دیوار یک تنگنای سیاسی درست کرده است؛ حتی مایک مولوانی، کفیل رئیس ستاد کارکنان ترامپ در کاخ سفید، زمانی که نماینده کنگره بود آن را به استهزا گرفت و عنوان کرد که چنین دیواری مشکل را حل نمی‌کند. جان کلسی، رئیس ستاد کارکنان پیشین نیز که از دولت ترامپ جدا شد، در مصاحبه با لس آنجلس تایمز عنوان کرد دولت ایده ساخت یک دیوار بتنی را مدت‌ها پیش با بیان اینکه نیازهای واقعی امنیت مرزی را تأمین نمی‌کند، کنار گذاشت. او با صحبت‌های اخیر خود تضاد شدید بین نیت واقعی ترامپ و توئیتهایش نشان داد.

بحران در عمق جامعه

اگر آقای ترامپ وقت بگذارد تا ببیند در اطرافش چه می‌گذرد، احتمالاً خبر جدایی کهنه سرباز ارتشی را خوانده که مجبور شده است برای گذران زندگی در سه شغل مشغول باشد و بعد به عنوان کارمند قضایی در کمیسیون تجارت فدرال مشغول به کار شده و هیچ‌کس نمی‌داند آیا حالا می‌تواند بعد از تعطیلی دولت اجاره‌اش را بپردازد یا خیر. شاید او خبر مادر مجردی را خوانده باشد که پول کافی برای اجاره خانه خود دارد و برای غذا؛ یا افسری که نگران بود چطور هزینه‌های اجاره روزانه و اقساط خودروی خود را

بپردازد. یا شاید خبر آن بازنشسته نیروی هوایی که بیش از یک سال برای عمل خود منتظر مجوز دولتی بود و حالا با تعطیلی دولت، معلوم نیست کی این مجوز صادر شود.

تخمین زده می‌شود زندگی ۸۰۰ هزار کارگر دولتی از آخرین تندخویی رئیس جمهور آمریکا مختل شده باشد. ۴۲۰ هزار نفر از آن‌ها که کارکنان رسمی و امنیتی هستند، مجبور به حاضر شدن در محل کار شده‌اند بدون اینکه حقوقی دریافت کنند. این افراد شامل ۴۱ هزار کارمند اجرایی قانون، ۵۴ هزار مأمور مرزی و ۵۳ هزار کارگر مدیریت امنیت حمل‌ونقل می‌شوند. (اگر مردم آمریکا در طول تعطیلات سال نو به مشکلی برخورد دهند، دلایل همین مردان و زنانی بوده است که بدون حقوق در محل کار خود حاضر شدند.) اما جدای از این افراد، ۳۸۰ هزار کارگر دیگر به مرخصی رفتند، این تعداد شامل ۲۸ هزار و ۸۰۰ نفر کارکنان خدمات جنگلی، ۱۶ هزار نفر در خدمات پارک ملی و ۱۶ هزار و ۷۰۰ نفر در ناسا می‌شوند.

هر چه بیشتر این تعطیلی به طول انجامد، مردم بیشتری در آمریکا آن را احساس می‌کنند، همین حالا تجارت‌های کوچک نیز به تعویق افتادن فرایند تخصیص وام‌ها، تعطیل شده‌اند. به‌زودی باید شاهد تعطیلی پارک‌های ملی، موزه‌ها و مکان‌های تاریخی باشیم که توریزم و تجارت‌های وابسته به آن را مختل می‌کند. با وجود آنکه برخی از پارک‌ها همچنان در روزهای تعطیلات باز بود، بسیاری از کارمندان آن‌ها در مرخصی بودند و گزارش‌هایی از تجمع کوه زباله و سرریز شدن فاضلاب‌ها و خراب‌کاری‌های انسانی به گوش می‌رسید. فعالیت‌های رایج نظارتی دولت بر غذا و دارو به تعلیق

آن‌ها با عدم پرداخت تحت شعاع قرار می‌گیرد و حتی یک خرید اعتباری عقب افتاده، می‌تواند تبعات سنگینی داشته باشد.

پنج‌شنبه گذشته (سیزدهم دی‌ماه) دفتر مدیریت کارکنان در توئیتهای نمونه نام‌هایی را برای کارگران ارسال کرد که بتوانند با عاملان حساب‌های اعتباری برای تمدید مهلت پرداخت مذاکره کنند؛ البته این اقدام جدیدی نیست و در سال ۲۰۱۵ نیز تعطیلی دولت همین تبعات را به دنبال داشت. این نامه‌های پیش‌نویس از سوی شبکه‌های اجتماعی به شدت مورد استهزا قرار گرفت؛ به‌ویژه بخشی که به مردم پیشنهاد کرده بود با صاحبان خانه خود برای انجام خدمات درازای اجاره (نقاشی، نجاری) مذاکره کنند. بعد از آن دفتر مدیریت کارکنان این توئیتهای را حذف کرد و توضیح داد که این محتوا بخشی از یک سند قانونی از سال ۲۰۱۳ بود که به‌اشتباه منتشر شد.

وقاحت‌های ادامه‌دار ترامپ
همان روزی که از کارگران خواسته شد به معامله با این و آن بپردازند، ترامپ مشغول توئیتهای خصمانه، متهم‌کننده و مربوط به دیوار بود.

اما وقاحت‌های ترامپ به اینجا ختم نشد؛ او در توئیتهای عنوان کرد: آن‌هایی که حقوق دریافت نمی‌کنند، دموکرات هستند! از آن بدتر توئیتهای ترامپ برای مقصر جلوه دادن دموکرات‌ها در جریان مرگ دو کودک مهاجر در بازداشت‌یگان امنیت مرزی آمریکا بود که از نظر ترامپ به دلیل عدم ساخت دیوار رخ داده است.

اگر همه این کارهای ترامپ به اندازه کافی مردم را از کوره به در نبرده بود، اقدام روز جمعه او خشم مردم را به دنبال داشت. روز جمعه رئیس جمهور آمریکا دستورالعمل اجباری قطع پرداخت حقوق کارمندان بخش عمومی را در سال ۲۰۱۹ صادر کرد که شامل دو میلیون نفر می‌شود. البته این دستور احتمالاً ترامپ بدون هیچ‌گونه ادعای می‌کند بسیاری از کارگران دولتی از او خواسته‌اند تا وقتی که پول ساخت دیوار را نگرفته است دولت را تعطیل نگه دارد؛ در صورتی که نظرسنجی رویترز نشان می‌دهد تنها یک چهارم از آمریکایی‌ها حامی تعطیلی دولت و تنها ۳۵ درصد موافق تخصیص بودجه برای ساخت دیوار هستند.

این نظرسنجی نشان می‌دهد ترامپ با این کار نه تنها نقطه نظرات عمومی را مدنظر قرار ندهاده، بلکه در واقع مردم و منافع آن‌ها را برای اجرای تصمیم خود به گروگان گرفته است.

به نظر نمی‌رسد ترامپ علاقه‌ای به منافع عمومی یا خواسته مردم داشته باشد. برای او تعطیلی دولت برای کرسی نشاندن حرفش، نمایشی بر سر و صدا برای نشان دادن شجاعت و استقامت سیاسی خود است

درآمدها و کمیسیون ارتباطات دولتی نیز بیشتر عملیات خود را روز چهارشنبه (دوازدهم دی‌ماه) به تعلیق درآورد. وضعیت در مناطق سرخ‌پوستان بدتر است و بر فهرست این آشفتنگی‌ها هر لحظه افزوده می‌شود.

بیشتر کارگرانی که به‌صورت مستقیم از این جریان ضربه خورده‌اند، کارگران قراردادی هستند که حالا با بلا تکلیفی مالی روبرو شده‌اند؛ این افراد ۴۰ درصد نیروی کار دولتی را تشکیل می‌دهند. اینان نه تنها شامل کارگران دفتری بلکه شامل کارگران خدماتی از جمله سربازان و نگهبانان امنیتی می‌شوند. بر خلاف کارکنان معمولی دولت، بسیاری از پیمانکاران هزینه‌های اجرایی دریافت نمی‌کنند و دریافتی این افراد به راحتی قطع می‌شود.

حتی در مورد کارکنان معمولی غیرپیمانکاری، کسانی که وعده پرداخت حقوق معوقه را پس از پایان تعطیلی گرفته‌اند، باید برای پایان یافتن این تعطیلات انتظار بکشند و اضطراب سنگین بابت هزینه‌های مالی که روزبه‌روز افزوده می‌شود را تحمل کنند. بسیاری از این افراد به گوش می‌رسید. فعالیت‌های رایج نظارتی دولت بر غذا و دارو به تعلیق

بسیاری از کارکنان آمریکایی زندگی‌شان از این حقوق تا حقوق بعدی می‌گذرد و خریدهای اعتباری آن‌ها با عدم پرداخت، تحت الشعاع قرار می‌گیرد و حتی یک خرید اعتباری عقب افتاده، می‌تواند تبعات سنگینی داشته باشد

به نظر نمی‌رسد ترامپ علاقه‌ای به منافع عمومی یا خواسته مردم داشته باشد. برای ترامپ تعطیلی دولت برای کرسی نشاندن حرفش نمایشی بر سر و صدا برای نشان دادن برجستگی، شجاعت و استقامت سیاسی خود است.

بعد از این همه بلوف و سر و صدا، اگر رئیس جمهور از تصمیم خود عقب‌نشینی کند، باید خشم و استهزای سخنان راست‌افراطی همچون راش لیبون و آن کالتر را تحمل کند؛ کسانی که در روند کنونی کاخ سفید بسیار نقش داشته‌اند. همچنین ترامپ باید آمادگی پذیرش انتقادات حامیان سخت‌جان خود را داشته باشد؛ کسانی که فکر می‌کنند یک دیوار بتنی یا حصار فلزی نقاشی شده دوباره آمریکا را قوی می‌کند.

در جریان جلسه اعضای کابینه در روز چهارشنبه چند ساعت قبل از آنکه دیدار بارهبران کنگره انجام شود، ترامپ بر دیدگاه‌های غیر قابل تحمل خود دامن زد و پیشنهاد مصالحه مایک پنس، معاون رئیس جمهور به دموکرات‌ها مبنی بر تأمین ۲.۵ میلیون دلار برای ساخت دیوار را رد کرد. این دومین باری بود که ترامپ مذاکرات معاون خود مایک پنس را زیر سؤال می‌برد و معلوم نیست اصلاً چرا پنس خود را برای مذاکره اذیت می‌کند.

ترامپ حتی دموکرات‌ها را متهم به بازی سیاسی و چشم‌داشت به پیروزی در انتخابات ۲۰۲۰ کرد و در نهایت گفت: حل این تنگنای می‌تواند خیلی طولانی باشد یا فوراً رفع شود.

دولتی که چنین شکاف برداشته می‌تواند برای او فرصت یا بهانه‌ای برای یک شروع جدید باشد. مجلس دموکرات جدید روز پنج‌شنبه برای یک برنامه بودجه‌ای رأی‌گیری کرد تا به تعطیلی دولت بدون پرداخت پول دیوار پایان دهد، موضوعی که می‌تواند به آغاز مباحث جدی بینجامد که در طول دو سال گذشته با وجود یک کنگره تک‌حزبی رخ ندهاده بود؛ اما این ترامپ قرار نیست به چنین ماجراهایی پایان دهد. به نظر می‌رسد منافع بیشتری جز امنیت برای او مطرح است که فعلاً برای بسیاری پنهان مانده است.

وجود همه این مسائل نظرسنجی‌ها همچنان حاکی از محبوبیت بنیامین نتانیاهو در میان مردم است.

اعلام رأی نهایی خودداری کند. نتانیاهو اتهامات وارده را تلاش چپ‌گرایان برای از میان برداشتن دولت خود می‌داند. با

اتفاقی می‌افتد؟ بعد از آن پرونده‌اش مختومه می‌شود؟ اینطور که رسانه‌ها عنوان کردند، در مجلس رژیم صهیونیستی تلاش‌های بسیاری برای بسته شدن پرونده بدیعوت آحاروت انجام شد و تلاش شد از انتشار لیست اتهامات جلوگیری شود.

البته هنوز دادستان کل این رژیم موضع رسمی خود را اعلام نکرده است و بیشتر خبرها بر اساس حدس و گمان است و انتظار می‌رود دادستان تا پایان ماه آتی میلادی از

نیسان، دادستان کل رژیم می‌خواهد پس از جلسه تفهیم اتهام نتانیاهو، او را پای میز محاکمه بکشد. البته نتانیاهو که روز دوشنبه گذشته به برزیل سفر کرده بود تا با رئیس جمهور جدید این کشور دیدار کند، در نشست خبری خود اعلام کرد که حتی اگر او متهم به فهرستی از اتهامات شود، قصد ندارد از سمت خود کناره‌گیری کند.

او در ادامه حرف‌هایش پرسید که اگر نخست‌وزیر استعفا کند، چه

دادستان کل رژیم صهیونیستی تأیید کرد؛ نتانیاهو متهم شد

سینا سبزیان

دادستان کل اسرائیل فهرست اتهاماتی که علیه بنیامین نتانیاهو مبنی بر دریافت رشوه در پرونده‌های روزنامه بدیعوت آحاروت، شرکت ارتباطات بزک و تقلب و بی‌اعتمادی در پرونده زبرداری‌های خریداری شده موسوم به ۱۰۰۰، مطرح شده را تأیید کرد. شبکه‌ای ۲۴ نیوز روز شنبه (پانزدهم دی‌ماه) به نقل از منابع دادستانی کل رژیم صهیونیستی با اعلام این خبر گفت: شای